

16^e bericht van zeevarenden De epiloog.

woensdag 20 juli 2011

De zeevaarders ontmoeten Reb Memer, verslaggever van het clubblad Brug.

Hij doet verslag:

Ik heb jullie op weg naar huis ontmoet hier op de prachtige rivier de Vecht. De stemming bij de beide bemanningen is opperbest en zij kijken terug op een prachtige reis. Graag geef ik jullie om beurten het woord.

Hennie aan het woord:

Prachtige reis gehad, met nog altijd de Zweedse vrouwen vers in het geheugen. Deze mensen moeten wel ontzettend trots zijn op zichzelf en hun land. Alles tot in de puntjes verzorgd. Compliment voor hen, daar kunnen wij nog van leren.

Maar goed: De reis richting de Oostzee verliep voorspoedig en we hebben prachtige tochten gemaakt van Duitsland via Denemarken naar Zweden met Gerard en Maurice als bemanning op de Temptation. Leuke tijd met hun gehad met mooie oversteken, echt prima zeilweer met voldoende wind en prachtige tochten. In Karlskrona uiteindelijk gingen zij aan wal en namen Wil en Margriet hun plaats in.

Vraag van Reb: **Wat was het meest opvallende in die eerste 4 weken met Gerard en Maurice?**

UHHHH....De kookkunst van Maurice en het goede zeemanschap van Gerard. Verder hebben we ontzettend veel schik gehad met die 2 in de diverse

lokalisiteiten die we hebben bezocht. Tijdens de tocht is Gerard behoorlijk ziek geworden. In een restaurant in Heiligerhaven kwam de serveerster snel met levensreddend water tijdens een hoestbui van Cocky, waarschijnlijk omdat Gerard al wat langer zat te kuchen en rommelen. Het mens dacht waarschijnlijk ook; Hoe krijg ik dat spul rustig in mijn tent.

Reb: Hoe is het om met met Wil en Margriet samen te reizen.

Als vanouds. Met Wil en Margriet gaan we al meerdere jaren op reis. Het mooie is dat we elkaar in onze waarde laten en elkaar de nodige privacy gunnen.

We doen vele dingen samen maar als we even wat tijd voor onszelf willen gunnen we dat elkaar. Dat is denk ik het succes van onze vele gezamenlijke reizen en avonturen. HAHA!! We hebben een bepaalde traditie dat als Margriet of ik aan boord koken dan wassen Cocky en Wil af. Als Wil of Cocky koken dan eten we in een restaurant en zijn wij gevrijwaard van de afwas. Deze traditie hou ik graag in ere. Ik heb de pest aan afwassen.

Verder kan ik je vertellen reizen met die 2, voor zover ik het nu kan overzien, niet snel zal gaan vervelen.

Maar Reb, ga je hen ook vragen stellen. Ik bedoel, dan gaan ze natuurlijk weer vertellen dat ik de haven van Dokkum 2 keer zonder elektra heb gezet.

In antwoord dat wat zij willen vertellen is alles toegestaan en er geen censuur van kracht.

Vraag: Zijn er nog dingen die je graag wil vermelden?

Ja; Dat zijn de weerberichten in de Scandinavische landen. Dat moet echt beter. In het hele Oostzee gebied is er geen behoorlijk weerbericht te krijgen. Als je een weerbericht wil hebben zal je aan de hand van de luchtdruk kaarten zelf het weerbeeld moeten bepalen.

Dan laat ik nu graag de volgende aan het woord.

Reb vraagt Margriet naar haar bevindingen van deze reis. Margriet, aangezien Hennie zegt dat er geen censuur wordt toegepast, ben ik toch benieuwd naar dat verhaal over de stroom.

Nou Reb, dat stroomincident in Dokkum viel nog wel mee. Hennie had de stekker in het stopcontact gedaan, of eigenlijk liet hij Cocky dat doen, en de hele boel zat zonder stroom. Havenmeester gebeld en beloofd dat hij het noooooit meer zou doen. Dus in Dokkum nieuwe stekker gekocht en deze aan het snoer gedaan. Vervolgens de stekker weer in het stopcontact en 'ploef',

weer de hele steiger zonder stroom. Uiteindelijk heeft hij alle stekkers vervangen.

Maar eigenlijk vond ik die keer in Stubbekobing veel leuker. Toen lagen we in lange boxen en wilde Hennie een extra achterlijn omdat de wind ging draaien. Dus de boot voor losgemaakt en achteruit laten lopen om de lijn om de paal te kunnen gooien. Helaas bleek het stroomsnoer niet lang genoeg te zijn en schoot het aan de bootkant los en in het water. Je snapt het al: Ook toen zat de hele haven zonder stroom.

Hoe is het eigenlijk bevallen om je boot het eerste deel van de reis door anderen te laten varen?

Nou wat mij betreft prima. Wij wisten natuurlijk dat de boot in vertrouwde handen was, dat scheelt een hoop. Die eerste weken waren we wel steeds benieuwd waar ze waren en hoe het ze verging. Gelukkig hield Maurice ons goed op hoogte met zijn eigen berichten voor zeevarenden. En we lazen natuurlijk ook de berichten van Hennie. Die combi was perfect, wat de een overdreef werd door de ander weer genuanceerd.

We zagen wel wat op tegen de autorit naar Zweden, maar gelukkig ging onze dochter Chantal met een vriendin mee, zodat wij niet het hele stuk zelf hoefden te rijden. De meiden zijn een paar dagen meegevaren en daarna met de trein naar Stockholm voor een paar dagen. Vandaar zijn ze naar huis gevlogen.

Vond je het niet jammer dat jullie zelf Stockholm niet gehaald hebben?

Nee, aangezien het hele gebied voor ons nieuw was, en de wind ook iedere dag stevig doorwapperde, vond ik het een prima idee om bijtijds richting Denemarken te gaan. Stockholm kun je ook heel goed naar toe vliegen voor een weekend. De plaatsen die we nu gezien hebben, zie je alleen maar als je met de boot in dat gebied bent.

Heb je nog wat aan de boeken van Vleut gehad?

Nou dat zijn heel nuttige boeken gebleken, al duurde het even voor we door hadden dat we juist naar de plaatsen moesten die Vleut niet leuk vond en weg moesten blijven van de door hem lyrisch beschreven plaatsen.

Ah, daar schuift Wil aan. En wat zijn jouw ervaringen?

Heerlijke tocht gehad met van alles erin, winden, storm, zon, wein weib und gesang. Altijd gezellig, er zijn weer wat kroegbazen opgebeurd in deze donkere dagen zullen we maar zeggen. Je moet niet vergeten dat wij tijdens onze

vakantie ook zendingswerk verrichten richting noodlijdende horeca exploitanten.

Welke verschillen zie je zoal in de watersport van de aangedane landen?

Zweden karakteristiek: mooie voor ons aparte natuurgebieden, weinig sfeer, wind en weids

Denemarken karakteristiek: goedkope havens t.o.v .wat wij gewend zijn (Zweden viel ons ook mee), het lijkt of in de havenstadjes de watersport maar pas zijn plaats in gaat nemen..

Duitsland karakteristiek: oudere accomodaties waar je ze vooral modern en groot verwacht, veel meer de sfeer in de watersport zoals wij het gewend zijn

Nederland karakteristiek: gezellig in de watersport, maar duurder dan de andere landen!

Nog gelachen?

Uiteraard ! Tijdens de na- en voorzit van de “alcoholsten van Catan” het bij ons zo populaire bordspel, om het gebruik van boormachines...de man die zijn haar kamde met een klopboor heeft mij echt een verschoning gekost, de intens verliefde Hendrik op de Bulgaarse barjuffrouw Svetlana te Brunsbuttel etc. etc. Het is eigenlijk altijd lachen geblazen als wij te barre gaan of bij elkaar gaan zitten.

Nieuwe gewoontes in 2011?

Volgens mij alleen het zogenaamde Keeping up appearances: “prosecco op het achterdek, extra hard de kurk laten knallen op het achterdek” en laten zien dat we het goed hebben haha

Afsluitend nog graag wat zal je altijd bijblijven van deze tocht?

De eilanden met hun bijzondere karakter en natuur. Ik denk dat terug aan Ut klippan/geen klap an, Hano met zijn wilde herten en bovenal het rijkeluis gevoel op eiland Vejro, kampvuur maken met de burens op de klaar staande BBQ vuurplaatsen en de daarbij ook toegevoegde haardblokken! Top locatie, moet je naartoe en vooral niet luisteren naar die oetlul van Vleut in zijn vaargids!

Cocky is inmiddels ook geariveerd en de bemanningen zijn nu compleet. Ook zij doet haar verhaal.

Het is een prima tocht geweest, de eerste weken 4 met Gerard en Maurice waren goed en gezellig. Alleen jammer voor Maurice dat hij steeds witter gaat zien tijdens de wat langere tochten.

Ik weet er alles van, maar gelukkig heb ik er de laatste jaren niet meer zoveel last van.

Tradities van de afwas zijn gewoon door gegaan.

's Ochtens vroeg brood halen samen met Wil ging ook door. Alleen de koffie met iets lekkers kwam op een laag pitje te staan, konden niets vinden voor bij de koffie.

Helaas was de wind vaak niet de goede kant op, waardoor de vaartochten vaak met de motor bij afgelegd werden. Niet erg, maar alleen op zeil is leuker. Door de grote afstanden zou dat veel te lang geduurd hebben.

Wat vond je de leukste plaats die je bezocht hebt?

Dat is zonder meer Kopenhagen. Heel bijzondere stad. Cristiana met zijn hippies, de kerk waar de trap buitenom de toren loopt, de zeemeermin die net zo bijzonder is als Manneke Pis in Brussel, niet dus.

En voor mij als buschauffeur is het natuurlijk ook heel bijzonder dat we iedere keer in de trein hebben zwart gereden. Hennie had de kaartjes en kon er maar niet aan wennen dat ze op het perron gestempeld moesten worden in plaats van in de trein. Slot van het liedje is dat we wel betaald hebben, maar niet gestempeld.

En volgend jaar weer die kant op?

Nou, dat denk niet. Het was erg mooi, maar veel te rustig. We houden wel van wat meer leven, zoals in Engeland, waar in elk gehucht wel een pub te vinden is. En 10 weken was ook wel erg lang.

Gelukkig hebben we ons, met elkaar, heel goed vermaakt. We hebben weer wat vaker Kolonisten van Catan gespeeld. En aangezien we vanavond de finale spelen in De Eerste Aanleg, moeten we er nu snel vandoor.

We sluiten af

Reb: Dan zal ik jullie niet langer ophouden.

Ik bedank jullie dat ik dit laatste traject met jullie mee mocht varen.

Jullie zijn nu thuis en de lezers van jullie rubriek **bericht van zeevarenden**, kunnen gerust zijn, jullie zijn weer aan vaste wal.

Hennie meld nog een ding dat lang niet alle belevenissen in de berichten van zeevarenden hebben gestaan. Simpelweg.....kan ook niet.

In de kroeg ga je nog veel meer horen je hoort het wel

Reb, bedankt voor je aanwezigheid de laatste paar uren.
Je zou een welkome aanvulling zijn op ons vakantiegezelschap.

Reb, bedankt namens de zeevaarders.

En hun vrouwen die deze afschuwelijke foto hebben genomen.

Groeten.